

Uitvliegen en vertrekken

24 juni t/m 19 juli

Beleef de Lente

Lonkende wereld	24 juni
Oefenveldje	27 juni
Zwart wit	29 juni
Gemengd huwelijk	1 juli
Wachten op het juiste moment	4 juli
Uitgevlogen of uitgevlucht	5 juli
Leeg nest syndroom	6 juli
Uitvliegen maar	8 juli
Oost, west, thuis best!	11 juli
Noodlanding	13 juli
Een prachtig mooie dag	15 juli
Volgend seizoen nieuwe burens?	17 juli
In gedachten vlieg ik mee	19 juli

Lonkende wereld

24 juni, Wim van Nee

In het dorre en droge land zoeken de volwassen ooievaars naar iets eetbaars. Op het nest maakt jeugdigheid van de kleinen plaats voor jong-volwassenheid. Ze staan steeds vaker te dansen op het nest en kijken steeds nieuwsgieriger om zich heen. De wereld lonkt.

Jong en volwassen naast elkaar. Zoek de verschillen.

Een dag of tien

Boven hun nest cirkelen ooievaars en andere thermiekvliegers. Nog even en ze kunnen het ook, nog een dag of tien geduld ... Tot die tijd moet er toch gedanst worden, steeds hoger springen ze van het nest, door de vleugels stevig uit te slaan. Een halve meter, één meter, twee meter de lucht in, om weer veilig te landen op de thuisbasis.

En dan ineens vliegen ze. Als ze hun eerste vlucht hebben gemaakt, dan zullen ze iedere keer weer terugkeren op het nest. Landing oefenen, even blijven staan en weer de lucht in voor een volgende rondvlucht. Steeds vaker en langer blijven ze weg en leren ze hoe en waar ze voedsel kunnen vinden, maar 's avonds is de familie weer compleet. Tot ze op een dag in augustus ineens niet meer thuis komen...

Uitvliegen en verzamelen

Als je ooievaars ziet vliegen, is de kans steeds groter dat er jongen bij zitten. De vroegste jongen in ons land vliegen al en in de komende weken komen er steeds meer bij. En zo zal eind juli, als alle jongen kunnen vliegen, het aantal vliegende ooievaars in dit seizoen op zijn hoogst zijn. De jongen gaan dan ook al verzamelen, ze trekken een poosje op met leeftijdsgenoten en de groepen die ze daarbij vormen, worden groter en groter. Een paar honderd bij elkaar is zomaar mogelijk. We gaan vast weer berichten in het nieuws tegenkomen over deze groepen, die neerstrijken op plekken, waar anders weinig of geen ooievaars worden gezien.

De broedvogels blijven nog wat langer rondhangen bij het nest. De meeste ervan gaan ook op trek, maar zij vertrekken later.

Jong en oud

Het verschil tussen volwassen en jonge ooievaars is op het nest nog wel te zien. Snavel en poten van de jongen hebben nog niet de dieprode kleur. Wel zijn er al sporen van oranje te zien in het zwart

van de snavel en het donkergrijs van de poten (*zie ook foto onderaan*). In vlucht is het verschil moeilijker te zien, maar er zijn wel verschillen. Kijk maar eens op de foto hierboven met de jonge en de volwassen ooievaar in vlucht. Bij jonge ooievaars zijn de handpennen, de zes langste veren aan de vleugeltop, nog niet helemaal uitgegroeid. De vleugels lopen enigszins puntig uit. Bij volwassen ooievaars, zijn deze veren langer. Daardoor ogen hun vleugels wat rechter, wat hoekiger. Deze langste handpennen zijn bijna 50 centimeter lang. Ze zitten uiteraard aan beide vleugels en dat betekent dat de spanwijdte van 210-220 cm dus voor bijna de helft uit veer bestaat...

Afvallen

Om goed te kunnen uitvliegen, moet je niet te zwaar zijn. Daarom worden jonge ooievaars tegen het uitvliegen juist weer wat lichter, ze vallen wat af.

Dat scheelt.

De eerste sporen van oranje zijn zichtbaar.

terug

Oefenveldje

27 juni, Titia Bijwaard

De veenweide naast onze tuin is gemaaid. Zie het filmpje onderaan dit blog. Mooi op tijd voordat de ooievaarsjongen uitvliegen. Want dit weiland is de eerste plek waar ze zullen landen, struinen, hun eigen eten bij elkaar scharrelen en waar vandaan ze de rest van de wereld gaan ontdekken.

Jong van 2022 op hooibaal in het weiland (foto Titia Bijwaard)

Ouders op afstand

Pa en Ma ooievaar geven de jongen steeds meer ruimte op het nest. Ze zorgen letterlijk voor wat meer afstand in de volgende stap naar zelfstandigheid van de pubers. Op de webcam is dat niet te zien, maar de ouders brengen vooral in de vroege avond wat meer tijd door in de buurt van het nest in plaats van er op. Ze verblijven dan in de bomen van de burens of op het dak van ons huis. Zo houden ze de jongen nog wel goed in de gaten, maar hebben die wat meer bewegingsvrijheid op het nest.

Op dieet

Los van de moeilijke voedselsituatie door de droogte, is dit de periode in het broedseizoen waarin de jongen minder gevoerd worden. Ze moeten namelijk wat afvallen voor het uitvliegen. Want van het nest afzweven gaat de eerste keer vaak al heel mooi, maar vanaf de grond weer opstijgen naar boven vergt toch heel veel kracht. Dan moet overtollig gewicht ze niet in de weg zitten. De hongerige pubers zullen dus steeds harder gaan bedelen om voedsel richting de ouders die ze in de buurt zien. Zijn hun ouders wel weg om eten te verzamelen, dan houden de jongen zich stil.

Als het echt uitvliegtijd is zullen Pa en Ma vaker onder het nest in het weiland rondlopen om de jongen te laten zien hoe je voedsel verzamelt en om ze uit te nodigen mee te komen doen. En dan is het fijn dat het hoge gras er af is zodat ze veilig en overzichtelijk kunnen landen. Die eerste vlucht en landing is voor ons al super spannend om mee te maken (en hopelijk voor jullie vast te leggen). Hoe bijzonder moet dat voelen voor een jonge ooievaar om te ervaren dat je gedragen wordt door de wind onder je vleugels omdat je vliegt!

terug

Zwart wit

29 juli, Arda van der Lee

Het is veel kijkers al opgevallen dat één van de jongen een zwarte streep heeft in zijn witte staart; liefkozend wordt dit jong al zwartstreepstaartje genoemd. Bij het terugkijken van beelden van dit nest van vorige jaren blijken daar ook zwartstreepstaartjes te zijn. Hoe zit dat?

Om het ontstaan van deze kleurafwijking te begrijpen, is het handig om te weten welke pigmenten voor de normale veerkleur zorgen. De belangrijkste kleuren hiervoor zijn de carotenoïden (geel tot felrood) en melaninen (zwart, grijs en bruin).

Geel en rood

Carotenoïden worden opgenomen met het voedsel, een gebrek leidt tot kleurafwijkingen. Sommige Nederlandse vogels danken hun kleur aan deze pigmenten. Denk aan gele kleur van de groenling, sijs en gele kwikstaart. Een bekend voorbeeld zijn de flamingo's; door het eten van kreeftjes kleuren ze roze en rood. Geen kreeftjes, dan blijven ze bijna wit. Deze kleurafwijkingen zijn dus niet erfelijk.

Mutatie

Afwijkingen bij de andere pigmentgroep, de melaninen, zijn wel erfelijk. We noemen dit een mutatie. Een mutatie is een verandering in de genen, die dus van generatie op generatie doorgegeven wordt. De vorming van de basiskleurcellen begint al direct na de bevruchting van het ei, bij de eerste celdelingen. Deze kleurcellen verspreiden zich door het lichaam, naar de veerfollikels, waar de veren worden gemaakt. De kleurcellen bevatten een enzym, waardoor er bruine of zwarte pigmenten worden aangemaakt. Ontbreekt dit enzym, dan blijven de veren wit. Dit zie je wel eens bij zwarte vogels: een merel, kauw of meerkoet met witte plekken. Dit kan dus ontstaan door een erfelijke afwijking.

Zwartstreepstaartjes

Iets vergelijkbaars speelt bij het verschijnen van zwarte veren in een staart die normaal helemaal wit is, zoals bij ons jong. Dit verschijnsel komt bijna elk jaar voor op dit nest. Maar bij de ouders zien we het niet. Hoe zit dat dan?

Lesje genetica

Dat kinderen een eigenschap hebben die bij de ouders niet zichtbaar is, komt omdat een kind van beide ouders informatie krijgt voor een eigenschap. Bekend is vast wel het volgende voorbeeld: 2 ouders hebben allebei bruine ogen, toch krijgen ze een kind met blauwe ogen. Dat komt omdat bruin dominant is over blauw. De informatie voor blauwe ogen wordt bij beide ouders onderdrukt door bruin, maar hun kind krijgt toevallig van hen allebei de informatie voor blauw.

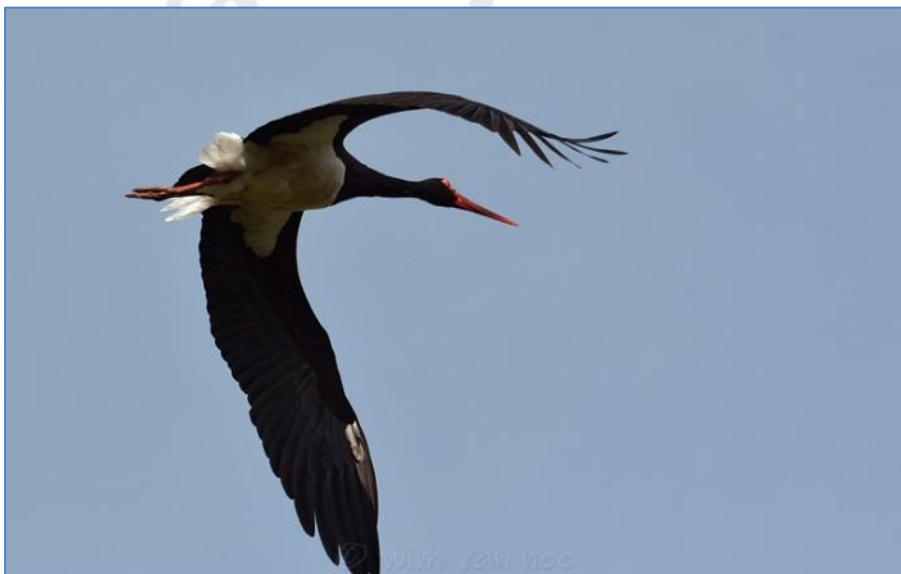
Zoiets zal ook het geval zijn bij onze ooievaars; af en toe krijgt een jong van hen de informatie voor een paar afwijkende veren. En dat zit dan dus in zijn genen en verdwijnt niet na de rui.

Gemengd huwelijk

1 juli, Wim van Nee

Soms gebeurt er iets opmerkelijks. Dat was bijvoorbeeld een paar jaar geleden het geval in onze eigen woonomgeving, in het zuidoosten van Drenthe.

Schoonebeek, 10 april
2020

Begin april 2020. Ineens was hij er, een zwarte ooievaar. Hij vloog boven ons huis en draaide zijn rondjes op de thermiek. De dagen erna zagen we bijna dagelijks ook witte ooievaars overvliegen. Zouden ze in de buurt nestelen?

Het meest te vertellen

We zijn gaan kijken bij de nesten bij ons in de buurt en hadden de plek snel gevonden. En daar gebeurde iets bijzonders. Een paartje witte ooievaars en één zwarte ooievaar hadden samen hun oog laten vallen op een paalnest in Schoonebeek, slechts een paar kilometer bij ons huis vandaan. We

hebben met verwondering gekeken hoe dat in zijn werk ging.

De zwarte ooievaar zat op het nest, de twee witte keken toe vanaf het rieten dak van een schuurtje.

Gingen zij samen op de wieken, dan ging de zwarte mee.

Wanneer de witte terugkwamen op het nest, dan volgde de zwarte ooievaar onmiddellijk. En als die ook aanstalten maakte om ook op het nest te landen, maakten de witte plaats.

Het was duidelijk wie het meest te vertellen had.

Schuw

Zwarte ooievaars broeden (nog) niet in Nederland. Het zijn schuwe vogels van moerasbossen, die veel te vinden zijn langs rivieren zoals de Elbe. Het zijn vooral vogels van het water en ze eten onder andere vis. Dat is anders dan onze witte ooievaar, die zijn voedsel vooral vindt in de (natte) weiden, langs slootkanten en in ruigtes. Zwarte ooievaars broeden in de bomen van moerasbossen, ver weg van menselijke drukte.

De keuze van de zwarte ooievaar voor het kunstnest in een gecultiveerde omgeving was opvallend.

Toch leek hij zich hier helemaal thuis te voelen tussen de witte, ze herkennen de verwantschap. Het samen optrekken zag er vriendelijk uit, behalve wanneer de twee witte op het nest gingen staan. Die plek was voor de zwarte ooievaar en dat liet hij merken.

Grijze ooievaar?

Ik was hier niet op teruggekomen, als er niet iets bijzonders was gebeurd.

We gaan naar Duitsland. In april van dit jaar wachtte een mannetjes ooievaar op zijn partner. Die kwam niet terug, maar in haar plaats verscheen een zwarte ooievaar. En daar kwam een bijzondere ooievaarsrelatie uit voort, een wit mannetje en een zwart vrouwtje.

Tot nu toe leek het een beetje op de situatie in Schoonebeek. Totdat er werd gebroed en de eieren uitkwamen. En zo zitten daar nu twee gezonde jongen op het nest, voortgekomen uit een gemengd huwelijk. We zijn heel benieuwd hoe die er uit gaan zien.

De natuur blijft verrassen en wij blijven ons verwonderen.

Link naar artikel: Sensation in Lüder: Zwei 'Graustörche' geboren

Erica, 2 mei 2020

terug

Wachten op het juiste moment

4 juli, Titia Bijwaard

Wanneer besluit je de grote sprong in het onbekende te maken? Voor ons is het reuze spannend, maar de jonge ooievaars hebben de steun van hun ouders en weten dat ze niet alleen zullen zijn. En ze hebben goed geoefend: ze zijn er klaar voor om uit te vliegen!

Door honger gedreven

En ze zullen ook wel moeten, want de laatste dagen hebben ze niet veel meer te eten gehad (behalve dan een dikke ringslang waar ze samen van hebben geproefd!). Pa was nog wat meer bij ze op het nest en Ma stond klaar om ze op te vangen. In het filmpje onderaan zie je Ma in het weiland. Daar is ze regelmatig om de 'kuuks' het vertrouwen te geven dat het beneden veilig is. Op het nest was ook steeds minder plek, met al die mooie wilde sprongen.

Toch weer het weer

Om het juiste moment van uitvliegen te bepalen speelt opnieuw het weer een grote rol. En dan nu vooral de wind. Om te oefenen is het fijn en opwindend om een stevig windje te voelen, alsof je al echt vliegt. Maar voor de eerste serieuze vlucht is het vooral belangrijk dat je ook veilig kunt bijsturen en landen, tegen de wind in. Ons ooievaarsnest staat tussen de bomen en de wind komt nu vooral uit het zuidwesten. Precies vanuit de richting waar de vijver ligt. Daar moeten ze niet in terecht komen. We hebben de zuurstofpompen in de vijver aangezet, zodat het bruisende water goed zichtbaar beweegt. Duidelijk herkenbaar als een onveilige landingsplek. Hopen we. Want ja, hopen dat alles goed zal gaan is het enige wat we nu nog met elkaar kunnen doen. En met zoveel positieve energie van alle Beleef de Lente kijkers, hebben 7E162 en 7E163 in ieder geval een hele goede basis meegekregen om op avontuur te gaan!

terug

Uitgevlogen of uitgevlucht?

5 juli, Titia Bijwaard

Ik eindigde mijn blog van gisteren met de hoop dat alles goed zou gaan. En vlak daarna vervloog die hoop omdat een visser zich onder het nest installeerde en een 5 meter lange hengel omhoog stak. Dat gevaar kwam te dichtbij. De ooievaarsjongen gingen op de vlucht, zoals Pa en Ma dan ook zouden doen.

Screenshot van het moment van uitvliegen 04-07-2023

Andere veilige plek?

Nu was hun instinctieve reactie: weg van het nest. Maar als je voor het eerst vliegt, en de thuisbasis niet veilig is, waar moet je dan naartoe? Gelukkig zijn er genoeg open stukjes veenweide dichtbij om ons heen waar ze veilig kunnen landen, tussen de beschutting van de rietvelden.

Zoals jullie hebben gelezen in de blog van Arda 'Scherpe blik', zullen de ouders hun jongen daar ongetwijfeld ook snel vinden. Alleen ben ik helaas geen ooievaar, maar een bijziend mens met bril. Al wandelend met behulp van een verrekijker ben ik naar ze op zoek gegaan. Maar ik heb nog niet kunnen ontdekken waar ze zijn. Albert en ik blijven natuurlijk naar ze uitkijken en zullen het direct melden als ze zijn gespot!

Al oud en wijs genoeg?

De 'pubers' stonden al op het punt van uitvliegen. De laatste fase richting zelfstandigheid. Wat ik wel vaker heb gezien als een jong net te vroeg van het nest vliegt, dat het opstijgen en terugvliegen naar het nest dan nog niet direct lukt. Pa en Ma houden dan vaak wel een oogje in het zeil, en dat kunnen ze van grote afstand.

De kans is groot dat de brusjes bij elkaar zijn gebleven, misschien zelfs wel al in de buurt van andere jonge uitgevlogen ooievaars zijn terechtgekomen. Dat we nu overdag de ouders niet samen terug zien op het nest beschouw ik dan maar als een goed teken: dan is de andere ouder vast bij de jongen in het veld om ze te begeleiden in het verzamelen van hun voedsel.

En met de zomerstorm hadden we anders vandaag bijna eenzelfde situatie als gisteren gehad, want dan waren ze misschien wel voortijdig uitgewaaid in plaats van uitgevlucht. De regen die hier nu eindelijk valt biedt ze genoeg kans om weer op volle vliegsterkte te komen door alle kleine beestjes die weer naar boven komen. Hoop doet leven, dus laten we nu vooral maar hopen dat ze nog een keertje terugkomen op het nest om afscheid te nemen van alle trouwe volgers van Beleef de Lente.

terug

Leeg nest syndroom

6 juli, Arda van der Lee

Onverwacht hebben we een leeg nest. Af en toe een ouder die wat staat te dutten, maar weg zijn de jongen. Niet zoals gebruikelijk eerst een oefenrondje en dan weer veilig terug op het nest. Ze zijn gewoon in één keer samen weggevlogen en lijken niet meer terug te komen op het nest. Reden tot zorg?

Een paar jaar geleden overkwam mij dit op ons nest in Ankeveen. Het laatst overgebleven jong koos op een zeer winderige dag voor het eerst het luchtruim. Maar zoals de meeste jongen wel doen, keerde hij niet terug. Kan hij de weg wel terugvinden, denk je dan zorgelijk. Misschien vanavond, als het bijna donker is? Dan komen de ouders ook altijd terug..... Is hij door de harde wind ergens neergestort of tegen een hoogspanningsleiding gevlogen?

Leeg nest syndroom

Als je zoveel weken met het wel en wee van ouders en jong(en) hebt meegemaakt, is het moeilijk om objectief naar zo'n leeg nest te kijken. Het lege nestsyndroom ligt op de loer. Ook nu helemaal bij de trouwe kijkers van dit plotselinge lege nest.

Veilig

Maar dan, maanden later, word ik gerustgesteld. Er komt een terugmelding van de afgelezen ring van ons Ankeveense jong. Hij is ergens in de buurt van Huelva in Zuid-Spanje gezien! Hij heeft het dus gered en is gewoon volgens de boekjes op trek gegaan. En een paar maanden later blijkt dit 'jong' weer veilig terug te zijn in Nederland.

Hoop

Tegenwoordig maak ik me daarom iets minder zorgen bij het uitvliegen van de jongen. De meeste komen echt wel op hun pootjes terecht. En bij onze twee van dit nest zijn de ouders vlakbij om hen door de eerste onwennige dagen te kunnen helpen, vooral met voedsel zoeken.

Als ik dit schrijf zit mijn drielal in storm en regen op het nest, ook bepaald niet ideaal.

terug

Uitvliegen maar ...

8 juli, Wim van Nee

Wat was het weer warm vandaag. Vanmorgen ging het nog wel, toen we zes jonge ooievaars hebben geringd.

Het waren alle zes vogels die om wat voor reden dan ook, in de afgelopen twee weken, het nest hebben verlaten, terwijl ze nog niet vliegvlug waren. De één door wat schermutselingen op het nest, een ander door een omgevallen nest en afgelopen week nog één door de storm.

Asiel

Ze zijn opgevangen in het asiel van De Lokkerij om veilig, in gezelschap van soortgenoten, alsnog goed uit te vliegen. En daar zijn ze nu bijna aan toe. We hebben heel mooi kunnen zien, dat ze wat lichter zijn geworden, ze wogen tussen de 2600 en 3200 gram. Op de leeftijd dat ze geringd worden, als ze een week of vijf, zes oud zijn, zijn ze vaak wat zwaarder, zo tussen de 3000 en 3500 gram.

Vliegvlug

Overall om ons heen zijn nu vliegvlugge jonge ooievaars te zien. Ze zijn de wereld aan het verkennen, leren hoe en waar ze voedsel kunnen vinden en maken de nodige vliegreun. En alles wat ze nu doen, staat in het teken van het grote vertrek. En ze kunnen in bad, eindelijk... Niet meer de suffe beperkte douchebeurt van pa of ma, maar gewoon tot de buik het water in en spetteren maar!

Nijetrijne

In Nijetrijne zien we helaas nu minder. We weten allemaal dat de jongen met een schrikreactie zijn vertrokken en daarna niet meer op het nest zijn teruggekeerd. We hadden graag nog wat langer willen genieten van het geweldige gedrag op het nest, het uitvliegen en weer terugkomen en het steeds zelfstandiger worden. We hebben er alle vertrouwen in, dat ze nu ook de nodige levenslessen opdoen, alleen we zien het niet.

In de komende weken gaan de jongen groeperen. We blijven naar ze uitkijken en we wensen ze in ieder geval nu alvast een behouden reis toe, wanneer ze met leeftijdsgenoten de grote sprong in zuidelijke richting gaan maken.

Zet 'm op!

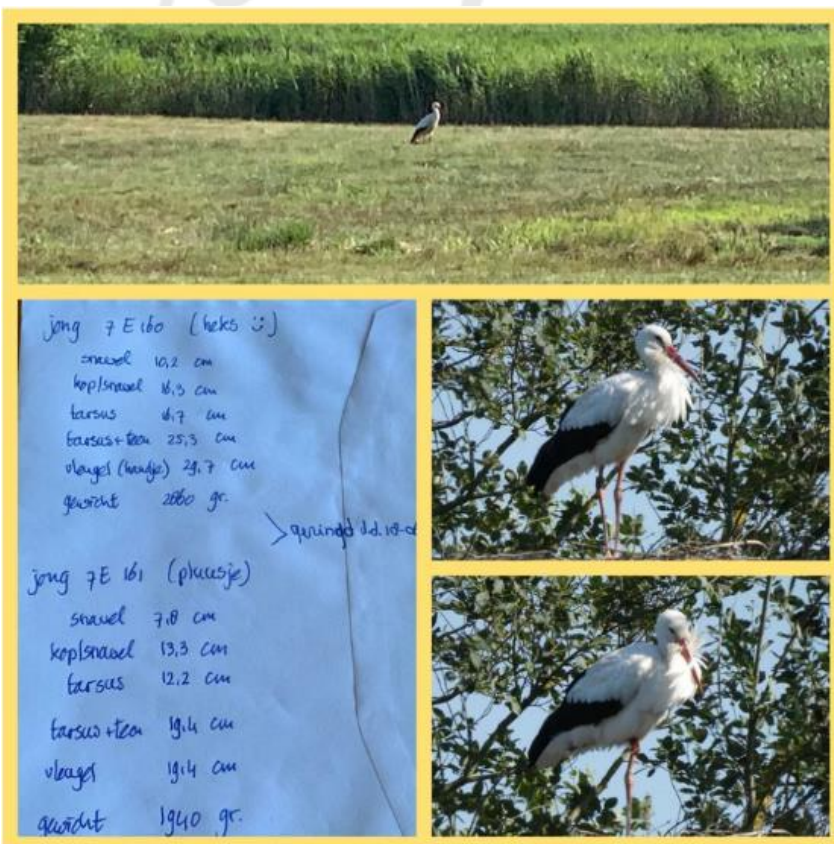
terug

Oost west thuis best!

11 juli, Titia Bijwaard

Terwijl we allemaal nog in onzekerheid verkeren waar de uitgevlogen jongen zijn en of het goed met ze gaat, verscheen er zaterdag ineens een hoopgevend lichtpuntje op ons ooievaarsnest. Een uitgevlogen jong van vorig seizoen kwam even bij Ma op bezoek om jeugdherinneringen op te halen!

7E160 op bezoek bij Ma

2022

De twee ooievaarsjongen van vorig jaar zijn wel 'volgens het boekje' uitgevlogen. In het filmpje onderaan zie je hoe ze in een warm nest zijn opgegroeid en na uitvliegen nog door Pa werden gevoederd in het weiland. Ze bleven nog een paar dagen rondhangen op en in de buurt van het nest. De afsluitende foto op het dak was ook het laatste beeld dat wij van ze hadden. En toch was ik toen ongerust, want we zaten midden in een verzengende hittegolf met extreme droogte. Zou het ze wel lukken om zelf hun voedsel bij elkaar te scharrelen? Ik vreesde het ergste. Dat 7E160 nu op het nest verschijnt betekent voor mij dat ook de jongen van dit jaar goede overlevingskansen hebben!

Wie is 7E160?

Dit jong is samen met brusje 7E161 op 18 juni 2022 door Annemieke en Wim geringd. Dat liet 'ze' niet zonder slag of stoot over zich heen komen. Ze kwam bijna overeind toen Wim bij de nestrand verscheen. En ook op de grond tijdens het ringen pikte ze even met de snavel naar Annemieke, wat haar met een knipoog de bijnaam 'heks' opleverde (zie briefje met de ringgegevens op bovenstaande foto). Dit jong had duidelijk genoeg pit om uit te groeien tot de prachtige ooievaar die we nu op het nest zagen! Ma heeft haar jong uiteraard herkend. Ze maakte ruimte op het nest en bleef zelf rustig in het weiland wachten. Later landde het jong ook in het weiland. Ze bleven een tijdje op enkele tientallen meters afstand van elkaar, totdat Ma terugvloog naar het nest en 7E160 weer uit het zicht verdween. Een mooie toekomst tegemoet vliegend!

terug

Noodlanding

13 juli, Arda van der Lee

De meeste jongen kruipen uit het ei op een hoog, vrij gelegen nest. Bij het eerste rondje weken later hoef je bij het landen 'alleen maar' op te letten dat je ook echt op het nest terecht komt. Maar dat gaat wel eens mis.....

Op het nest in Nijetrijne hebben we helaas niet kunnen zien hoe de jongen na hun eerste rondjes weer op het nest landen. Als het goed is tegen de wind in, alleen met een broertje of zusje dat in de weg staat als je wilt landen. Soms lukt het niet in een keer en moet er een rondje gevlogen worden om het nog een keer te proberen.

Noodlanding

Maar soms lukt het helemaal niet. Omdat het jong toch nog niet helemaal klaar was voor zijn eerste rondje? Bij ons nest in Ankeveen heb ik al een paar keer meegemaakt dat het jong het nest niet meer haalde en een noodlanding in het water maakte. Een ooievaar tussen de waterlelies, een raar gezicht. Al peddelend met de vleugels bereiken ze gelukkig wel weer de kant.

Toch maar proberen

Vorig jaar landde de kleinste van de drie in het water. Eigenlijk was hij nog niet sterk genoeg om te vliegen. Maar één van de ouders was sinds half juni 'verdwenen'. De overgebleven ouder kwam niet terug na het uitvliegen van de oudste twee, dus werd er niet meer gevoerd. Dus ja, wat doe je dan als je daar alleen op het nest staat? Toch ook maar proberen te vliegen.....

Een natte ooievaar

En dan heb je dus plotseling een leeg nest en een natte ooievaar in je armen. Wat te doen? Terug op het nest zetten lukt niet en wat moet dat jong daar nog? Gelukkig zijn er altijd veel ooievaars, ook jonge ooievaars, in de weilanden in Ankeveen. Dus dit natte jong opgepakt en naar een groep ooievaars gebracht. Die keken niet vreemd op, 2 jonge vogels kwamen zelfs naar hem toe. Zouden ze hem herkennen?

Gevlogen

En ja, 's avonds was het weiland leeg, alle ooievaars waren gevlogen.

Hoe het dit jaar zal gaan? Eentje is duidelijk weer kleiner dan de andere twee, het zal toch niet weer dat er een noodlanding in het water komt? Gelukkig zijn er nu wel twee ouders, ik hoop daarom maar op het beste, dat ze alle drie normaal uitvliegen.

Wel veel water

terug

Een prachtig mooie dag

15 juli, Wim van Nee

De zon scheen vanmorgen uitbundig naar binnen. In de tuin scharrelde een familie gekraagde roodstaart en rond de vlinderstruiken vlogen de prachtigste vlinders, die zelf nog het meest op vliegende bloemetjes lijken.

Vertrek

Een prachtig mooie dag. Ik dacht er gelijk aan vanmorgen, aan dit lied van onze buurtgenoot Daniël Lohues, een lied waar je wel vrolijk van móét worden.

Maar het nest in Nijetrijne ziet er leeg en verlaten uit. Waar zijn ze toch gebleven? Die vraag blijft maar door mijn hoofd gaan. Mijn verstand zegt, dat het vast goed met ze gaat, maar ik zou het zo graag even willen zien. Ik weet, dat jonge ooievaars nieuwsgierig zijn, dat ze de wereld aan het verkennen zijn en dat ze leeftijdsgenoten opzoeken. De innerlijke drang om te gaan reizen groeit. Het is toch bijzonder, dat over een paar weken de eerste groepen al vertrekken, zonder begeleiding van de ouders. En dat ze weten welke richting ze moeten nemen. Maar het wordt ook gevaarlijk...

Vlinders in de buik en kikkerbilen op het menu

En zo springen mijn gedachten heen en weer. Ik kijk naar een vlinder, een gehakkelde aurelia. Hij mist uit beide achtervleugels een hap. Hij heeft geluk gehad, is ontsnapt aan een vogel of kikker. Ik ben blij voor de vlinder. Maar als de kikker een steekvlieg vangt, dan ben ik blij voor de kikker. Gek toch, dat je dan toch weer partij aan het kiezen bent, maar dan wel in je eigen straatje.

Een paar jaar geleden, was ik er getuige van, dat een ringslang een kikker te pakken had. Dat zag er voor de kikker niet vrolijk uit, ik had met hem te doen. Het werd al wat lastiger om blij te zijn voor de ringslang. Maar we hebben in Nijetrijne gezien, dat een ringslang weer een goede gelegenheidsprooi voor ooievaars is. Niet vast op het menu, maar wel in gebieden waar ze beide leven. En de kikker kan weer een prooi voor de ooievaar zijn. Wat haakt alles toch prachtig in elkaar en wat is dat toch boeiend.

Afscheid

De camera in Nijetrijne gaat binnenkort sluiten, we houden jullie op de hoogte.

Het betekent ook, dat dit mijn laatste weblog voor jullie is van dit seizoen. Met weemoed, want wat was het weer geweldig.

Het ooievaarsseizoen stopt niet, het gaat buiten beeld verder. Misschien krijgen jullie er iets van mee in de trektijd, wanneer verzamelde groepen overal kunnen opduiken. Zich opmakend voor de trek richting Frankrijk, Spanje en misschien zelfs naar het westen van Afrika. Bekijk zo'n groep maar goed, misschien zitten ze erbij, witstaartje en zwartstreepstaartje. Wens ze een goede reis...

Ik bedank jullie allemaal voor jullie geweldige meeleven met het wel en wee van het ooievaarspaar in Nijetrijne. En Titia en Albert, enorm bedankt voor jullie gastvrije onthaal van de ooievaars en voor de warme samenwerking met het complete BDL-team.

Graag tot seizoen 2024.

Wim van Nee
Stork

*Daniël Lohues – Een
prachtig mooie dag*

terug

Volgend seizoen nieuwe burenen?

17 juli, Titia Bijwaard

Het is zover. Deze week sluiten we het Beleef de Lente broedseizoen van de ooievaars af. Het nest is abrupt verlaten. Maar in de Rottige Meente zijn nog volop nesten met jongen te zien die binnenkort uitvliegen en in groepen vertrekken. Daarna verstilt ook langzaam het geklepper van de ouders.

Buurtooievaars Rottige Meente 16-07-2023 (foto's Titia Bijwaard)

Terugblikken

Het is ongemerkt een vaste gewoonte geworden. Altijd vanuit huis even de blik op het ooievaarsnest. Dat tegelijkertijd met ons nog vele tientallen andere mensen elk moment van de dag hetzelfde deden, maakte dit seizoen voor Albert en mij wel extra bijzonder! En zal er vast voor zorgen dat de aanblik van het lege nest de komende tijd minder weemoedig stemt. Er zijn immers zoveel mooie

gedeelde herinneringen! En we kunnen die gelukkig de hele winter nog terugkijken. Daarom hartelijk dank aan Vogelbescherming, team Ooievaar van Beleef de Lente en alle trouwe volgers!

Vooruitzicht

Bij alle vogels is het broedseizoen intensief. Door Beleef de Lente zitten we er met onze neus bovenop hoe spannend het vogelleven kan zijn. En omdat ooievaars zo oud kunnen worden, leer je ze ook als individu steeds beter kennen. Dus leef je steeds meer met ze mee en hoop je elke dag ze gezond en wel weer terug te zien. Terugmeldingen van de jongen op basis van de ringgegevens maken de stamboom compleet en zorgen ervoor dat ik mij in Nijetrijne 'omringd' voel door een hele familie van ooievaars. Die vormen de volgende generatie. Het lijkt erop dat Pa daarmee ook zal moeten accepteren dat nieuwe burens naderbij komen. Een ongeringde ooievaar maakt ons ooievaarsnest alvast winterklaar (zie ook het filmpje hieronder) en probeert door hergebruik van de takken een nestbasis aan te leggen in de naastgelegen tuin. Zo gaat dat in de kringloop van het ooievaarsleven. Ik ben nu al benieuwd hoe dit gaat aflopen, maar daarvoor moet het eerst weer lente worden!

terug

In gedachten vlieg ik mee

19 juli, Arda van der Lee

In gedachten vlieg ik mee met onze ooievaars. Met de eerste rondjes hier op ons nest. En later, als ze echt uitgevlogen zijn, zweef ik met hen mee op een thermiekbel richting het zuiden.

In gedachten moedig ik 'mijn' jongen aan bij het opstijgen, houd ik mijn adem in als ze steeds lager gaan vliegen omdat het landen niet lukt of bij de eerste onhandige landingen op het nest. Maar het

gaat steeds beter, ze landen in de tuin bij de buren en stijgen daar ook weer op, gewoon vanaf de grond. Alleen nummer drie durft nog niet echt, in gedachten geef ik hem een duwtje.

Op weg

De jonge ooievaars die nu overal uitvliegen, gaan in de loop van augustus op weg naar Zuid-Europa of Afrika. Zij hebben de trekdrang nog in hun genen zitten, zij gaan allemaal op weg, in tegenstelling tot sommige oudere vogels. Ze sluiten zich soms aan bij groepen uit andere broedgebieden. Misschien blijven ze 'hangen' op een Spaanse vuilnisbelt. De ooievaars die wel Afrika bereiken, overwinteren in West-Afrika, ten zuiden van de Sahara, met name in het stroomgebied van de Niger.

Hopelijk keren onze jongen na enkele jaren terug naar het gebied waar ze uit het ei zijn gekomen, om zelf voor nageslacht te zorgen.

Afscheid

Zo mijmerend schrijf ik mijn laatste weblog voor dit jaar. Het was weer een mooi seizoen, met spannende en mooie momenten. Ik heb, net als u hopelijk, genoten van het meekijken in de nesten, vooral natuurlijk van het wel en wee op 'ons' nest. Hopelijk kijkt u volgend jaar ook weer mee.

Ik wens u een fijne zomer, en zweef, starend naar de lucht op een mooie zomerse dag, in gedachten mee met alle stoere jongen!

terug

